

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, isinši medelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za ostanila plačuje se od četiristopne potit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Andrej baron Winkler.

V Ljubljani, dne 12. oktobra.

Z včerajšnjim dnem odložil je oficijelno naše deželne vlade vodstvo mož, kateremu bodo ohranili trajen spomin kranjski Slovenci. Dne 18. marca 1880. l. postavila je vladarjeva volja na čelo kranjske deželne uprave gospoda Andreja Winklerja, sina priprostega slovenskega km-tovalca, in danes poslavljamo se od barona Andreja Winklerja, odlikovanega z visokim avstrijskim redom. Self-made-man v besede najboljšem pomenu umaknil se je s političnega pozorišča.

Odločna narodna stranka, čije glasilo smo mi, morala se je v dvanajstih letih njegovega službovanja mnogokrat v bran postaviti naredbam veleblagorodnega gospoda barona in zlasti v zadnjih časih se naša stranka ni solnčila ob žarkih njegove mišlosti, a vsikdar spoštovali smo v njem moža poštene volje, rodoljuba, ki ni nikdar zatajil slovenskega svojega srca. Nikakor nečemo tajiti, da veleblagorodni gospod baron ni izpolnil vseh naših nadej, akoprav ga je v deželo poslala vlada, ki je slovesno izrekla, da ne pusti ob steno pritiskati Slovanov; nasprotno pa tudi ne moremo zanikati, da je za prizadevanja slovenskega naroda na Kranjskem — in ta prizadevanja ostajala so vedno strogo v zakonitem okviru — imel vsaj blagohotno naklonjenost in da bi bil izvestno storil marsikaj, ko bi mu vsled splošnega položaja ne bile tako jako vezane roke.

Gospod baron Winkler imel se je boriti, izuzemši morda prav prva leta njegovega službovanja, z dvema sovražnima faktorjema. Navzgor jemala mu je moč hkrati nastopivša skrajna nezaupnost odločilnih krogov, navzdol pa je oviralo njegovo delovanje pomankanje potrebnega ugleda pri podrejenih mu uradnikih. Oboje je bilo delo nemške stranke, ki je svoj uspeh tudi skrbno izkoriščevala. Žugala mu je s političnim štrajkom in ker je imel deželni predsednik strogi ukaz, ohraniti nemško stranko javnemu delovanju, prisilila ga je s tem, da je moral z njo morebiti zoper svoje prepričanje in gotovo ne v korist narodni naši stvari paktirati. To v prvi vrsti spravilo je tudi nas v očitno nasprot-

stvo z gospodom baronom, ker se nikdar nismo mogli ogreti za politiko, težečo za tem, da se v deželi Kranjski za vedno utrdi veljava nemškega življa, odločno protivnega popolnemu izvedenju narodne enakopravnosti. Na drugi strani pa so vedeli Nemci odpirati pot do kranjske deželne uprave svojim odločnim privržencem, ki so jeli na svojo pest in proti intencijam svojega šefa usiljevati narodu svojo velikonemško politiko ter so po svojih močeh grenili kruh pri deželni politični upravi plebejskim in narodnim domačinom. V koliko bi bila vse to lahko zabranila večja enerģija odstopajočega gospoda predsednika, tega danes nečemo razmotrivati. Za vso svojo prijenljivost pa je žel gospod baron Winkler v Nemcih, ki so pri tej priliki razkrili vso perfidnost svoje politike, bore malo hvale. Navzlic vsem neumestnim in nezasluznim koncesijam črnili so ga navzgor kot najhujšega zatiralca nemškega življa, kot pravega pravcatega germanofoba ter tako vedno globlje izpodkopavali njegovo veljavo. Značilen za informacijo odločilnih Dunajskih krogov je faktum, da je izrazil še nedavno visok politični dostojanstvenik sinu gospoda deželnega predsednika ironično svoje začudenje, da on kot sin barona Winklerja zna in govori — nemški! In ta sotiza moža, kateremu šteje narod slovenski v naglavni greh, da ni znal narodnega svojega mišljenja vcepiti tudi svoji deci, da ima nemške sinove! —

To, kar trde Nemci, tedaj veleblagorodni gospod Winkler nam Slovencem nikdar ni bil; nikakoršnega narodnega zatiranja ni pomenjala za kranjske Nemce mnogoobrekovana „čra Winkler“ in skrajna nehvaležnost je, ako danes nemška stranka kamenje meče za možem, ki je varoval tudi le navidezno opravičene interese nemškega življa, kakor punčico v svojem očesu. Nasprotno pa vnovič naglašamo, da nikdar nismo dvomili na resni in poštini volji gospoda barona, uresničiti v izročeni mu deželi popolno narodno enakopravnost in da se neradi poslavljamo od moža, kateri je bil v srcu vedno pravičen in blagonaklonjen svojemu narodu. Ako tega ni mogel v zadostni meri tudi dejanski dokazati, kriv je bil temu v prvi vrsti vnanji pritisk, kateremu se je konečno moral tudi umakniti.

Na njegovo mesto posadil je v ministerstvo Taaffeovo prodrli nemški upliv moža po volji naroda nemškega. Vidi se nam zategadelj, da se politično obzorje mračí nad narodom našim. Najbližja prihodnost ne obeta nič dobrega in tudi na Kranjskem utegnejo nastopiti zopet časi, kakoršne skušajo še vedno naši bratje zunaj mej te kronovine. Navzlic temu pa so Nemci preoptimistični, ako na ves glas hosana kličejo nasledniku gospoda barona Winklerja in ako mislijo, da si bodo z njegovo pomočjo priborili zopet ono namišljeno opravičeno in le v narodnem protekcijonizmu utemeljeno premoč, s katero nas je tlačil skozi stoletja nemški živelj. Pregloboko prodrla je v narod slovenski narodna zavest in vsaj na Kranjskem nas tudi najhujše nasilstvo ne bode vrglo ob tla, ako stori vsakdo, kdor se šteje Slovenca, svojo dolžnost. To sicer ni zasluga odstopajočega gospoda deželnega predsednika, a mi nismo tako nehvaležni, kakor Nemci, in v zaslugo štejemo mu že to, da nas ni oviral v naravnem našem narodnem razvoju. Mi cenimo tudi pošteno voljo in pravično srce, mi uvažujemo, da križev pot mora hoditi pri nas mož, hoteč biti pravičen vsem narodom in zategadelj ostal bode veleblagorodni gospod baron Winkler kranjskim Slovencem v prijaznem in trajnem spominu. Naj se tudi on brez grenkosti spominja svojega težavnega poslovanja v beli Ljubljani, naj tudi vnaprej simpatično spremlja narodno teženje svojih rojakov in do skrajne meje človeškega življenja naj uživa trdo in pošteno zasluženi pokoj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. oktobra.

Delegaciji.

Koj po prvih sejah proračunskega odseka, tedaj, ko ni bilo moči več utajiti, da se kolera v Budimpešti nevarno razširja, razkropili so se delegatje in ministri ostali so skoro sami v Budimpešti. Strah pred kolero napotil je delegate, da so sprožili misel, naj bi se zasedanje zaustavilo ali pa vršilo kje drugod, le v Budimpešti ne. Tej misli uprli so se pa madjarski delegatje in madjarska vlada z vso energijo, ker bi to oškodilo trgovinske

LISTEK.

Amerikanski dvoboj.

(Spisal E. Volinski; iz ruščine preložil Vinko.)

(Konec.)

III.

Že od ranega jutra dne 12. avgusta 188... so goste tolpe pokrivale desni in levi breg najslavnejšega slapa na svetu. Amerikanci so strastni prijatelji silnega razburjenja in zato je tisoče radovednežev hitelo k slapu Niagarskemu, ko se je raznesla vest o bodočem originalnem dvoboju.

Mej tolpo so se mirno šetali stražniki. Poročevalci raznih časnikov so stali tu z ostrimi svinčniki in zapisniki in fotografi so pripravljali svoje aparate.

Zjutraj je bilo nebo megleno, a proti poludné je veter razgнал meglo, nebo se je razjasnilo in solnce je veselo sijalo na brezbrojne tolpe, čelade stražnikov, priprave fotografov in divno panoramo Niagare, rjoveče kot gorostasna pošast in bruhajoče v minuti milijone kubičnih čevljev vode.

Spodaj je bila videti Niagara kot kipeč kotel, v katerega je z bobnenjem, podobnim oddaljenemu viharju, padal kristalni stebel vode, igrajoče na solnci v vseh barvah mavričnih. Spodaj se je voda izpreminjala v peno in dim...

Čez slap je držal železen most, vežoč Kanadski breg s svetom Združenih držav. Rajdov balon je bil privezan na desni strani reke, a Valinov na levi. Ljudstvo je nestrpljivo čakalo, kdaj bodo porezali vrvi, da se prične boj.

Ko udari dvé, prikažejo se Rajd, Valin in priče. Protivnika si podasta roke in se razideta v spremstvu svojih prič.

Znamenje zazvení Na desnem bregu dajo znamenje s črno zastavo in tisti hip so bile prerezane vrvi, držeče balona. Osvobodena balona se kot dve oprostivši se ptici zasučeta ter vznášata v višavo.

— Hip! ... hip! ... razlegalo se je od Yankee-Amerikancev z jednega brega,

— Urá! — odzvalo se je rusko klicanje z drugega.

Ljudstvo se je jelo gibati. Svinčniki poročevalcev so tekali po papirji. Aparati fotografov in mali daljnogledi so bili obrnjeni kvišku.

Balona sta se dvigala više in više. Naglo sta se skrčila v žogi ter se naposled premenila v črni piki. Radovedneže je že pričela zapuščati nada, da bodo videli zanimivi dvoboj. A minilo je kakih deset minut in balona sta polagoma pričela padati. Rajd in Valin sta bila odprla zaklopke ter spustila ven nekaj plina.

V zraku ni bilo niti najmanjšega vetra. Samo slap je gmel in kipel. Balona padeta še niže. Slednjič se ustavita tristo metrov nad vodo, baš nad sredo Niagare.

Srce tisoč gledalcev je burno bilo...

IV.

Protivnika sta se skušala približati drug drugemu na trideset korakov. Z daljnogledom je bilo mogoče videti Rajda in Valina, ki sta stala pripravljena s samokresi...

Kdo zmaga? Komu je usojeno poginiti v valovih slapovih? — Taka vprašanja so vzbujala vse ljudstvo.

Kar se pokaže bel oblček iz Valinove ladjice. Ustrelil je prvi. Pok je bil čuti še le čez nekaj trenotij mej vrstami gledalcev. Vsi se stresejo ter srpo gledajo Rajdov balon.

interese Budimpešte, če se na ta način prizna, kako nevarna je postala kolera in dosegli svoj namen. Včeraj so delegatje po dolgi in rezki debati ukrenili, da naj se vrši prihodnja seja budgetnega odseka v Budimpešti in to dne 13. t. m.

Državnozborna volitev v Boškoviču.

Javili smo že, da je bil namesto barona Pražaka voljen v boškoviškem okraju mladočeški kandidat dr. Tuček. Ta volitev je velikega pomena, kajti ona je dokaz, da je zrušena dosedanja, skoro nepremagljiva organizacija moravskih Staročehov, ona je obsodba dosedanje politike moravskih dvornih svetnikov, katera bo imela neizogibno posledico, da se bodo ostali Čehi z Morave vèdli proti Taaffeju bolj rezervirano, kakor dosihdob. — „Narodni Listy“ piše o tej zmagi svojega somišljenika, pišejo mej drugim: Ako je bila volitev v Mladi Boleslavi prvi glasni protest naroda v Češki zoper Dunajske punktacije, tako je tudi Boškoviška volitev nič manj glasen protest moravskih Čehov zoper punktacijski sistem grofa Taaffeja. Kakor je po volitvi v Mladi Boleslavi mogel razvideti vsak razsoden človek, da gineva vladi udana staročeska stranka, tako more tudi sedaj politični svet spoznati, da grof Taaffe nima nikake zaslombe več mej moravskimi Čehi. — „Politik“ in „Hlas Naroda“ priznavata neposredno to isto, pripovedujoč, da bo dr. Tuček pristopil mladočeškemu klubu in potegnil za soboj dva, če ne tri druge moravsko češke poslanca, tako, da bi ostalo v klubu moravskih Čehov samo še sedem članov.

Ogerska ministerska kriza.

Ministerski svet se je vsled primerne popustnosti z obeh strani zjedini v glavnih cerkveno-političnih vprašanjih in tako vsaj hipno odpravil pretečo ministersko krizo. Vlada bo še tekom tega zasedanja predložila državnemu zboru zakonske načrte o uvedbi civilnih krstnih matic, o recepciji židov in o popolni verski svobodi, s katero bode dopuščeno priznavati se nekonfesionalnim. Vlada je tudi principijelno sklenila uvesti čisti civilni zakon, samo gledé oblike se še ni dosegla jedinstvo. Magnatska zbornica je sedaj tako sestavljena, da bi odklonila predlog o popolni verski svobodi in o civilnem zakonu, zato bo vladi čakati, dokler se razmere mej strankami v magnatski zbornici ne premene.

Vnanje države.

Nevarna znamenja.

Na otoku Kreti zopet vre. Krščanski prebivalci so zelo razburjeni, ker jim je turška vlada kar na kratko in brez uzroka odvzela skoro vse svoboščine ter samovoljno razveljavila pod pritiskom evropskih velesil izdani organični statut. Krečani jeli so radi tega prirejati shode, na katerih so izrekli slovesen protest zoper ta vladni čin. Turški vojaki razgnali so takšen shod in pri tej priliki ustrelili troje zelo uglednih in jako uplivnih Krečanov, kar je splošno razburjenost še podvojilo, da se je celo bati nemirov.

Razpor v francoskem ministerstvu.

Včeraj bil je pod predsedstvom Carnota sklican ministerski svet, pri katerem se je znova pokazalo načelno nasprotstvo mej posamnimi člani in to gledé nekaterih važnih vprašanj. Minister javnih del Viette predložil je совету načrt zakona, kateri daje vladi oblast uplivati pri komplikacijah, kakršne so se pojavile v Carreauxu. Ta načrt sestavljen je sicer v zmislu radikalne stranke, a zadel je ob tako močan odpor, da ga je Viette preklical. Razven manjših diferencij mej Loubetom in Rouvierjem nastala je še prava pravcata koalicija, naperjena zoper trgovskega ministra Rochea, in sicer zaradi trgovinske pogodbe s Švico.

Nemška vojaška predloga.

Ministerski svet pruski vzel je od državnega kancelarja nasvetovano vojaško predlogo na znanje

s pristavkom, da mora troške, v kolikor presegajo na Prusko odpadli del, prevzeti država. S tem pristavkom postavilo se je ministerstvo sicer v nekako nasprotstvo s kancelarjem, da pa to nasprotstvo ni nevarno, je itak znano, zlasti ker je cesar odločno za pomožitev vojske. Novojeorški „Herald“ javlja dva izreka cesarja Viljema, ki sta prekarakteristična. Rekel je bajé: Odpovedal sem se zakonu o ljudskih šolah, a vojaški predlogi se nikakor ne bom. — Capriviju pa je cesar bajé rekel: To pot pojdem do skrajnosti. Če bo treba, razpustili bomo državni zbor, in če ne dobimo voljne večine, razpuščali ga bomo toliko časa, da bo vzprejel predlogo. Tudi Berolinski listi priznavajo, da sta ta izreka v jedru resnična.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 9. oktobra. [Izv. dop.] (Vinska letina; italijansko vino; železnica.) Vinska letina je letos v Trški gori pri Novemestu, po tistih vinogradih, kateri so bili v pravem času po dvakrat škropljeni in sicer dobro obdelani, prav dobra. To toliko gledé na množino, osobito pa gledé na dobroto, kajti moštna tehnična pokazala je bajé pri posameznih vrstah od 16 do 21% sladkora. Posebno odlikovali so se po bujno zeleni barvi in čvrsti rasti trt vinogradi nastopnih gospodarjev: deželni, Lehmanov, Seidlov, Škaberne-tov, Zupanov, g. Rométove, Božičev, Claricijev in Bojancev. Kaj žalostno pa je videti sosedne ne-škropljene, ali pa ne prav škropljene vinograde, kateri so tako zeleni, kakor bodo vsi o Božiču. Prežalostno je pač, da že tolikoletna skušnja ne spameti vseh posestnikov vinogradov, da bi vsi skraja škropili. Za mošt iz škropljenih vinogradov ponuja se že zdaj po 12 gld. za vedro, za onega iz neškropljenih pa niti kupca ni, le posmehuje se mu vsak. Italijansko črno vino, katero so nekateri tukajšnji krčmarji naročili, ne bode domačemu pridelku čisto nič škodovalo, ako ne bodo boljšega pošiljali k nam. Obratno, še povzdignilo ga bode v ceni. Vsak, kdor je pokusi, izjavi se o njem: „ne, to pa ni zame, še bomo domače vino pili, dokler ga bode kaj, in naj bode makar dvakrat dražje nego laško“. Dosti prevelik in kaj neopravičen hrup zagnali so torej nekateri zaradi „klavzule“, vsaj z ozirom na Dolenjsko. (Bog daj, da bi bilo res tako! — Uredn.) Včeraj pripeljali so za dela pri naši železnici prvo majhno lokomotivo, z imenom St. Anton, v Novomesto. Šest parov konj vleklo je na močnem vozu dozdej v naših krajih še ne poznato črno stvar na mesto dela, katero pa se dozdej še nič kaj resnobno ne vrši. Še vedno dovažajo orodje in material. Nadejamo pa se, da se bode skoro začelo bolj živahno gibanje, dokler ne pritisneta zima in sneg.

Iz Ljutomeri 8. oktobra. [Izv. dopis.] Po nemških časopisih zaganjajo nemčurji krik in vik, da mi tukajšnji Slovenci hočemo kar siloma požreti Nemce. Vender ne morejo navesti niti jeduega slučaja, iz katerega bi se razvidilo, da jih preganjamo. Žalostno pa je, da mi lahko ravno nasprotno trdimo in to tudi lahko dokažemo. Naj povemo samo od lomek.

Pri tukajšnjem c. kr. okrajnem glavarstvu imamo komisarja, ki se piše Pavel baron Unterrichter. Ko je sem k nam prišel, smo mislili, da bode kot političen uradnik miren in nepristransk, kakor so

bili njegovi predniki. Mislili smo, da se ne bode briga za narodnostne stvari, ki ne spadajo v njegov delokrog. Upali smo, da bode nam Slovincem pravičen tudi zunaj urada, da bode spoštoval in respektilen naš narod, mej katerim živi in zaradi katerega je tukaj nameščen. Njegovo obnašanje pa je postalo v zadnjem času proti nam Slovincem tako protivno, da smo prisiljeni iskati pomoči po javni poti.

Nekoč prišel je zidar iz okolice v gostilno, kjer je tudi sedel g. baron Unterrichter. Ta ga začne izpraševati, kakšne je narodnosti, ali je Nemec ter mu dá piti. Zidar vidi, da je zanj dobro, ako gospodu pritrdi. Nato dobi od g. barona goldinar, ker se je izdal za Nemca. Še večkrat ponavlja c. kr. komisar g. baron svoje vprašanje in na vsako pritrdjenje dobi zidar goldinar.

Zopet drugokrat je sedela majhna družba v krčmi, mej njimi tudi neki novodošli gospod. Do tega se obrne g. baron Unterrichter ter ga poziva, da pred vsemi izjavi, kake narodnosti da je; kajti Nemcem ne morejo trpeti mej seboj. — Ta zainteresni g. baron je celo onega gospoda pozval, naj prišeže, da je istinito Nemec; kajti od tega bode odvisno, kako se bode za naprej z njim ravnalo. Slovenski poštenjak seveda ni prisegel, začel se je prepir, ki se je neki čudno nehal za gospoda barona komisarja.

V privatno življenje g. barona Unterrichterja bi ne segali radi. Toliko pa moramo konstatirati, da so se v zadnjem času prigodile opetovano reči, katerih nismo vajeni opazovati pri takih gospodih. Mi molčimo za zdaj o stvareh, ki so se pred nekaterimi dnevi ponoči godile v gostilni Strasser-Herman; molčati pa ne moremo in ne smemo v dogodku, ki smo ga videli 8. oktobra o poludne pri belem dnevu, ko je bil g. baron Unterrichter na trgu Ljutomerskem javno bičan z bičem, navadno namenjenim za neko štirinogato žival, — zavolj svojega obnašanja in to po nemškem buršu „Tevtoncu“ g. Tomscheggu in Gradca. —

Ljutomerskega okraja prebivalstvo pa glasno protestuje, da se c. kr. uradniki mešajo na tak način v politiko ter javno kažejo svoje veliko sovraštvo do slovenskega naroda. — Slovenski narod je v tukajšnjem okraju zastopan v tako ogromni večini, da lahko po vsej pravici zahteva, naj se mu taki uradniki, kakor je navedeni g. baron, ne pošiljajo. Razburjenost je zdaj že velika in lahko bi imela usodepolne posledice. Visoko c. kr. namestništvo v Gradcu prosi se zato v imenu tukajšnjega slovenskega prebivalstva, da napravi temu stanju v kratkem času konec ter skrbi za premeščenje komisarja barona Unterrichterja.

Iz Pazina, 6. oktobra. [Izv. dop.] Zdi se nam potrebno, nekoliko popolniti zadnji dopis iz Pazina, ki govori o lahonskih napadih na Hrvate, došle skozi Pazin iz Trsta in Pulja k veselici Lindarske čitalnice. Ljudje namreč, ki so začeli izzivati ter grditi v gostilni „All' Istria“ mirno prišle Hrvate in ki so s posebno bravuro izvršili cel škandalozni program, niso bili kaka priprosta druhal, pač pa cvet italijanske Pazinske inteligencije, sinovi prvih italijanskih družin. Dobro je vedeti, da so inteligentni ti ljudje prav dobri znanci in prijatelji gospoda c. kr. okrajnega glavarja Schwarza, ter da on z njimi pogostoma izleta in se bajé pri izvrstnem istrijski z njimi prav dobro ima.

Nekemu občinskemu starešini, ki je izrazil svoje začudenje, da se je za mirnimi ljudmi po Pazinogradu cel dan upilo in zvižgalo ter na zadnje celo — kamorje nanje metalo, ne da bi oblast, ki je za vse to znala, zabranila, je odgovoril okrajni glavar Schwarz prav nerodno politično, rakoč: „Zakaj ste naznanjali to veselico po slovanskih časnikih?“ — Da je ta odgovor političnega okrajnega glavarja nepremišljen, to opazi lahko vsak. Iz njega se da pa sklepati še nekaj drugega, „jako karakterističnega.“

Da se veselice slovanskih čitalnic naznanjajo po časopisji, to je v obče tako navadno in se je temu gospod Schwarz za njegovega bivanja v Kranjski gotovo že tako privadil, da ga tudi naznanilo veselice, katero je napravila Lindarska čitalnica, ni prav nič raznenadilo. Jezilo je pa to morebiti lahonske naše nasprotnike v Pazinu, mej katere on tako rad vsak dan zahaja in ki so manj navejeni čuti o slovanskih veselicah, posebno v srednji Istri. Iz vsega tega se pa prav lahko sklepa, da je gospod Schwarz venderle morebiti vedel za seveda popolnoma nepotrebno in neopravičeno — razburjenost v taboru naših nasprotnikov. Po tem takem niso bili izgredi za gospoda Schwarza nič

A mirno se je gibal na istem mestu.

Valin ni zadel. Sedaj so ga vsi imeli za izgubljenega.

Pokaže se drug oblaček dima; drugi strel poči.

Ustrelil je Rajd.

Trenotje ostane balon na svojem mestu. Kar se strese kot ranjena ptica ter prične padati, ne-jednakomerno in prenehovaje.

— Hip! hip! — kriče tolpe na desnem bregu. — Rule Britannia . . .

Tisoč daljnogledov je bilo namerjenih v balon, ki se je vsak hip bolj bližal usodni gladini. Še nekaj minut in pogrezne se v njo . . .

Kar se tudi Rajdov balon gane ter naglo pada. Anglež je odprl zaklopko. Njegov balon je vsako minuto zmanjševal svoj objem.

Evo, že je došel do Valina ter se srečno ujel za vrvi.

Padanje prestane za trenotje. Rajd naglo meče ven sleherno pritežje. A njegov oslavljeni balon ne more več držati dvojne teže ter znova počasipada. Ločilo ga je od Niagare jedva sto metrov . . .

Rajd pomaga Valinu dvigniti se v čoln. Nato

skupno odrezujeta vrvi, ki so ja vezale s prestreljenim balonom. Od srečnega izida tega dela je bilo zavisno njiju življenje. Padel je že na trideset metrov . . . Le dvajset metrov ga še loči od kipeče, grmeče propasti . . .

Razpršena voda in pari ga zakrivajo pred gledalci.

Še jedno minuto in vse bode izgubljeno!

Tisoč gledalcev se tresejo od groze in straha.

Vrví se že dotikajo Niagare. Vsi zapirajo oči.

Kar se ostanki prestreljenega balona z vsemi vrvmi odločijo ter padejo v vodo. Za njimi zleté deli lad-jice, drobni predmeti in obleka.

— Urá! — razlega se iz tisoč grl, in ta krik, katerega niti Niagara ni mogla preglušiti, zvenel je Rajdu in Valinu kot nebeška godba . . .

* * *

Čez pol ure sta srečno stopila na zemljo.

— Pozabiva najin prepír — dejal je Rajd ter prvi podal roko svojemu nasprotniku.

— Z veseljem! — odgovoril je Valin, — tem bolj, ker me je ta ženska prevarila. Spoznal sem, da je navadna koketa.

In nasprotnika sta se objela.

novega ter bi jih bil lahko udušil že koj v kali. Gospod Schwarz, tako se nam je pripovedovalo na prav verodostojnem mestu, se je izrazil, ko se je pred par tedni vračal v društvu svojih dveh prijateljev iz pohoda nekega župnika, da gospodari hrvatska večina v občinskem starešinstvu Pazinskem zdaj zadnjikrat. Mi se takih groženj sicer prav malo bojimo, ali izgovorjene iz ust c. kr. okrajnega glavarja, ki ima mej volilnim bojem stati nad strankami in paziti, da se ne krši postava, so venderle preagitorične. Denimo — da gospod c. kr. okrajni glavar Schwarz tudi pri izletih, katerih se udeležé mej drugimi tudi inteligentni mladi ljudje, ki znajo, kakor smo poprej povedali, tako izvrstno prirejati pri belem dnevu izgrede, ne da bi jih kdo pri tako blagem podjetji motil, razlaga take svoje želje in nazore in morebiti še v prav živih barvah, kar bi konečno pri izvrstnem istrijancu prav nič nenavadnega ne bilo, kdo naj bi nam, prašamo, potem zameril, če bi nekoliko moralne krivde za take žalostne pojave zapisali tudi na njegovo rovaš?!

Domače stvari.

— (Strossmayerjeva zahvala.) Na brzojavni izraz udanosti in spoštovanja, katerega so poslali na Svetčevem banketu zbrani častilci velikega slovanskega vladike, zahvalil se je preuzvišeni gospod z nastopno brzojavko: „Liepa hvala na srdačnem pozdravu. Bog blagoslovio vaš in vaših drugova rad na obranu vere i domovine. — Strossmayer.“

— (Baron Hein.) novi vodja dež. vladi kranjski, rojen je bil dne 1. februarja 1850. l. v Opavi v Šleziji ter vstopil l. 1871. kot konceptni praktikant v državno službo. Posloval je nekaj časa v poljedelskem ministerstvu in pri nižjeavstrijskem namestništvu, in prišel l. 1874. za tajnika k namestništvu v Gradec. Leta 1880. postal je vodja okrajnega glavarstva v Weizu, l. 1881. okrajni glavar v Radgoni ter bil premeščen l. 1883. v Maribor. Dne 24. avgusta 1890. imenovan je bil namestniškim svetnikom v Gradci. Kakor vidno, službuje baron Hein šele 21 let in je gotovo eden najmlajših dvornih svetnikov. Oženjen je baron Hein z grofico Olgo Apraxin.

— (Svetčev banket.) V popolnitev našega poročila javiti nam je še, da je bila tudi Vipava posebno častno zastopana po gospodu županu Hrovatinu, gospodu veleposestniku in bivšemu županu Majerju in g. okrožnemu zdravniku dru. Kendi.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo občinstvo, da je danes peta slovenska predstava „Dram. društva“ v deželnem gledališču. Igrala se bode zaumiva Ibsenova „Nora“.

— (Imenovanje.) Finančno ravnateljstvo imenovalo je g. konceptnega praktika H. Kit-taga finančnim koncipistom v X. razredu.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Kako je to, da je mestni magistrat Ljubljanski dovolil, da je stavbinska družba pešpot čez Vrtačo s težkimi vozovi razrila in razorila tako, da ob deževnem vremenu skoraj ni mogoče hoditi? Kako je to, da stavbinska družba, ki ima sedaj svojo parno pilo na Vrtači, postavlja plot tik pešpota in se ni ob potu napravil jarek, ki bi odvajal vodo, tako da osobito po zimi ne bode mogoče tam hoditi, kajti vsa snežnica odtekala se bode od nasutega skladišča na pešpot? Kdo bode pa nasipal to pot, posebno oni del od Tržaške ceste do mitniške utice ob pešpotu čez Vrtačo? Pa vender ne magistrat za stavbinsko družbo?

— (Za častna občana) volil je občinski zastop v Ržiščih v Litijem okraju v seji dne 9. t. m. soglasno slovenskega prvoboritelja notarja in dež. poslanca g. Luko Svetca in občespoštovanega rodoljubnega župnika Št. Lamberskega gosp. Antona Brceta.

— (Za rešitev življenja) priznala je deželna v Ljubljani postavno darilo 26 gld. 25 kr. gimnaziju Jak. Ferlanu iz Poljan, ki je 31. julija l. l. rešil iz vode dečaka Antona Demšarja.

— (Poštarski shod.) ki bi imel biti dne 28. t. m. na Dunaji, se je zaradi nevarnosti kolere odgodil za nedoločen čas.

— (Najvišje darilo) Nj. V. cesar podaril je pogorelcem v Velikem Otoku iz zasobne blagajnice svoto 500 goldinarjev.

— (Občinski pečati.) Iz radovljiškega okraja se nam piše: Sploh je znano, da je Gorenjec

korenjak, Slovenec, kateri ne prikriva svoje narodnosti. Vender v nekem pogledu že dlje časa opazujemo nedostatek pri občinskih pečatih, na katerih je ime občine pisano najprej v nemškem, potem šele v slovenskem jeziku. Take občine so: Radovljica, Lesce, Lancovo, Begunje in Bled. Izmej 20 občin imajo jedino le te občine take pečate, vse druge, kakor: Predtrg, Mošnje, Kropa, Kamnagorica, Ovišje, Breznica, Gorje, Bohinjska Bistrica, Srednjavas, Jesenice, Dovje izključivo le slovenske. Upamo, da v tem oziru g. župani ukredujejo pravo, in da si Koroška Bela ter Rateč oskrbita le slovenske pečate in slednjič Kranjska gora in Bela peč odpravita izključno nemške napise. Pokažimo, da smo res pravi gorenjski korenjaki v znožji velikan Triglava!

— (Nesreča v Idrijskem rudniku.) V ponedeljek popoldne okoli 3. ure bila sta v Francovem rovu podsuta zidarja Fr. Kavčič s Črnega vrha nad Idrijo in J. Keržnik iz Žirov. Iz zasipa dobili so ju z velikim naporom še le ob osmi uri zvečer, a mrtva. Prvi zapustil je ženo in otroka, drugi bil je neoženjen.

— (Občinski volitvi.) V Starem trgu v Črnomaljskem okraju bil je izvoljen županom gosp. Jožef Bižal, občinskimi svetovalci pa gospodje M. Maierle, Mart. Strbenc in Peter Staudacher. — V Dolu v Kamniškem okraju bil je izvoljen županom g. Jožef Kuhar, občinskima svetovalcema pa g. Janez Levec in Anton Prašnikar.

— (Za lovce.) Iz Postojne se nam poroča: Prvi kljunjači so se prikazali dne 9. t. m. V tukajšnjem lovišču ustrelil je dva g. Guido Dolschein.

— (Posojilnica v Ribnici registrovana zadruga z omejeno zavezo) imela je v prvih 9 mesecih dohodkov 129.586 gld. 7 kr., odhodkov pa 126.058 gld. 33 kr., tedaj vsega prometa 255.644 gld. 40 kr. Vložilo se je v tem času 85.604 gld. 74 kr., povzdignilo pa 46.937 gld. 83 kr. — Po sklepu načelnikstva se bodo od 1. januarja 1893. l. dalje dajala posojila na hipoteke po 5%, na osobni kredit pa po 6%, vloge pa obrestovale po 4%.

— (Najdeni mrtveci.) V petek našli so 38letnega mlinskega hlapca Janeza Zapreta iz Topola pri Kamniku mrtvega v Savi. Služil je v mlinu Marije Česnovc v Brodu. Pokopali so ga v Št. Vidu. V soboto zjutraj našli so orožniki 41letnega mlinskega pomagača Jož. Kerna obešenega. Nesrečnež bil je brčkone umobolen, ker si je že večkrat stregel po življenji. — V soboto popoldne našli so v Krki blizu Vel. Mrašovega 19letnega Frana Pilpohorja mrtvega in ga prevedli na pokopališče v Cirkle.

— (Konfiscirani prešiči.) Piše se nam iz Slovenjega Gradca: Koncem minolega tedna priglasil je potujoči trgovec s prešiči Jožef Žucko iz Desenice na Hrvatskem v naš kraj 25 prešičev na prodaj. Žandarmerijski poveljnik je zapazil, da je živinjski list ponarejen, in zato brzojavil na okrajno glavarstvo v Ljutomeru, od koder je dobil odgovor, da je bil Žucko izdan samo živinjski list za 2 prešiča, da je moral torej ostalih 23 utihotapiti, ker je štajerska meja proti Hrvatski zaprta radi živinske kuge. Vsled tega je orožniški vodja konfisciral prešiče in je izročil občinskemu uradu v oskrbovanje, kar proužroča našim mestnim očetom obilo preglavice.

— (Nov poštni urad.) Z dnem 16. t. m. odpre se v Dolnji Tribuš v Tolminskem okraju nov poštni urad za pisma in druge poštna pošiljate in kot poštna hranilnice nabiralništvo. V zvezi bode z poštanim selom, ki vozi vsaki dan iz Tolmina v Cerkno.

— (Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaji priredi v četrtek 13. oktobra 1892 svojo peto redno zborovo sejo v letnem tečaju 1892 s sledečim vspešdom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Berilo: „Rendezvous“ čita stud. med. g. R. Murnik. 4. Slučajnosti. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Lokal: Robitschek's Restauration, I. Wipplingerstrasse (zraven borze)

— (Za tridesetletnico pevskega društva „Kolo“ v Zagrebu,) ki se bode praznovala slovesno dne 26. t. m. kaže se veliko zanimanje. Pevski zbor pomnožil se je na precej veliko število. Pri skušnjah je nad 100 pevcev, ker so se za to slavnost oglasili mnogi stari člani, da bodo sodelovali. Program koncertu priobčil se bode te dni.

— (Potrjena obsodba.) Kakor poročajo Zagrebški listi, odklonilo je višje sodišče v Zagrebu

priziv pravika Milana Poha, ki je kakor znano na lovu ustrelil svojega prijatelja Rudolfa Benko-viča. Poh bil je obsojen zaradi umora na 15 let teške ječe. Ker obsodba tako postane pravomočna, odvedli bodo Poha v Lepoglavo, kjer mu je prebiti kazen.

Književnost.

— Slovanski svet ima v št. 19. z dne 10. oktobra nastopno vsebino: Zunanja politika in Slovani. — Staročeški predlog o deželnih jezikih. — O kritiki dra. Mahnič. — Iz krčevinskih potočnic, elegija; Flegerič-Lamurskij. — Rusko prapovijest za učeče se. Spisal Aleksander Ilič Jeljsin, poslovenil dr. Jenko. — Našim možem. — Marica. — Iz deželnih zborov. — Ruske drobtinice. — Dopisi. — Ogled po slovanskem svetu. — Književnost.

— Popotnik ima v št. 19. z dne 10. oktobra nastopno vsebino: Peta štajerska učiteljska konferencija. — Slovniške črtice. (M. Herič.) — Večerna molitev. — Pedagogičski razgled. — Slovestvo. (Ocene.) — Doneski k zgodovini naših šol. (Iv. Strelec.) — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Inserati. — Natečaji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. oktobra. Skoro vsi listi priobčujejo danes z ozirom na obisk nemškega cesarja simpatične članke, poudarjajoč posebni pomen vsakoletnih sestankov obeh cesarjev za srednje-evropsko mirovno zvezo. „Fremdenblatt“, oba „Tagblatta“, „Deutsche Zeitung“, „Vaterland“ naglašajo, na kako laskav način je cesar Viljem izročil grofu Taaffeju podeljeno mu odlikovanje, red črnega orla, in priznavajo politično važnost tega odlikovanja.

Berolin 12. oktobra. Pri večerajšnjem banketu na čast avstroogerskih distančnih jezdecev napil Caprivi avstrijskemu cesarju, ki je poklican negovati dobro razmerje mej obema državama, kar so vzprejeli navzočniki z navdušenimi Slava-klici. Polkovnik Kotz napil je nemškemu cesarju.

Razne vesti.

* (Petindvajsetletnico) svojo kot profesor praznoval je v soboto na Dunaji slavni kirurg in operater dr. Teodor Billroth, profesor na Dunajskem vseučilišču. Učenci njegovi izročili so mu kot slavnostno darilo 676 strani obsegajočo knjigo, v kateri so spisi o kirurgiji, ki so jih v proslavo dopolnjenega 50. semestra njegovega akademiškega delovanja spisali hvaležni njegovi učenci.

* (Desinficirani časopisi.) Budimpeštanski časopisi imajo zdaj napis „Desinficirano“ in javljajo svojim čitateljem, hoteč jih pomiriti, da se pri tiskanih rabi pet odstotna karbolna kislina.

* (Župan comme il faut.) V Gabošu v Slavoniji bilo je proščenje in ondodni župan Kosanović napil se je v neki gostilni sladkega vinca v toliki meri, da je bil korenito pijan. V tem, njegovemu dostojanstvu ne preveč prijajočem stanju, začel je nakrat ljudi poditi iz krčme in nekemu upornemu kmetu založil nekaj zaušnic, katere je kmet nemudoma in s primernimi obrestmi povrnil. To je užalilo župana; poklical je občinske biriče in jim velel, naj predrznega kmeta nemudoma ubijejo. Biriči izvršili so to povelje s pomočjo gospoda župana z občudovanja vredno preciznostjo in sicer doslovno. Župana in biriče so zaprli.

* (Potres.) V Mostaru bil je dne 6. t. m. v času pol ure dvakrat potres. Sunka nista bila močna in sta imela smer proti jugozhodu.

Narodno-gospodarske stvari.

— Letina. Piše se nam iz Slovenjega Gradca: Letino imamo le srednjo. Krompir je močno segnil, rž leži vsled dežja, ječmen in oves sta jedino dobro uspela. Sadja imamo bore malo, samo okoli Velenja in na Paki se ne morejo pritoževati. Tudi trta ni nič kaj prida obrodila, največ ji je škodila peronospera, katere vsled dežja ni bilo moči uničiti.

— Praško eksportno društvo za Češko, Moravsko in Šlezijo obrača se do vseh v tujini živčih čeških rojakov, da blagovolijo podpirati krepko društvene namene in tako podpirati češko trgovino. Tako se je razširila mejnarodna trgovina Nemcev in drugih narodov. Češka industrija je jako razvita in sposobna za mejnarodno konkurenco, to se je sijajno dokazalo pri lanskim jubilejni razstavi v Pragi. Ali zaradi pomanjkanja organizacije izvozne trgovine ta industrija ne zavzema le mejnarodnem trgu še njej dostojnega mesta. Društvo torej pozivlje vse v tujini živeče rojake češke, da mu naznanijo svoje nazore in stavijo dotične predloge.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je upravnih potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJSKI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepatrat, znamenovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 škatljice se ne pošilja 3 (42-14)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

11. oktobra.

Pri **Matič**: Lorzing, Malleck, Essinger, Burekhard, Herceog, Krüger, Dittich, Raab z Dunaja. — Bačić z Reke. — Rothauer iz Celovca. — Eichinger iz Brna. — Neufeld iz Berolina. — Terčig, Košak, Schröder iz Trsta. — Urbach iz Prage. — Pavlovič iz Zagreba. — Pl. Hofbauer iz Škofje Loke. — Pl. Höfner iz Kamnika. — Mauer iz Beljaka.

Pri **Stonu**: Baron Lazarini iz Gradca. — Šimenc z Reke. — Deutsch, Wipplinger z Dunaja. — Ploch, Falkenau iz Prage. — Novak, Pust iz Ribnice. — Habernek iz Brna. — Mažuranič iz Zagreba. — Košir iz Škofje Loke. — Schulz iz Rudolfovega.

Pri **bavarskem dvoru**: Cvek iz Kamnika. — Pri **južnem kolidvornu**: Brodnik iz Gradca. — Gabriel, Cozio iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Becker z Reke.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. okt.	7. jutraj	737.8 mm.	5.0° C	brezv.	megla	
	2. popol.	736.0 mm.	16.8° C	sl. zah.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.6 mm.	9.6° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 10.5°, za 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. oktobra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.65	96.75
Srebrna renta	96.40	96.55
Zlata renta	114.80	114.85
5% marna renta	100.25	100.35
Akcije narodne banke	99.00	99.00
Kreditne akcije	311.30	312.90
London	119.65	119.60
Srebro	—	—
Napol.	9.52	9.51
C. kr. cekini	5.70	5.70
Nemške marke	58.75	58.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	186
Ogerska zlata renta 4 1/2%	112	40
Ogerska papirna renta 5%	100	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—
Kreditne srečke	100 gld.	190
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Ravnokar je izšlo in se dobiva:

Premru:

Dialoghi italiani, tedeschi e sloveni.

Laški, nemški in slovenski pogovori. (1022-3)

Cena 1 gld., po pošti 1 gld. 5 kr.

J. Giontini, knjigarna v Ljubljani.

Mesarski pomočnik

izurjen v klanji prešičev in v izdelovanju klobas, z dobrim spričevalom, 25 let star, sposoben tudi za mala dela, se takoj vsprejme. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1125-2)

Divji kostanj

kupuje

(1138-1)

JOSIP MATIČ v CELJI.

250 debelih

smrek mej njimi hoj

je na prodaj v gozdu Kostanjeveci pri Bevkah, prav blizu državne ceste.

Natančneje do 16. oktobra 1892: Poljanska cesta št. 7, I. nadstropje. (1119-3)

FRAN ČUDEN

urar

v Ljubljani, v Slonovih ulicah

proda

filijalo v Trbovljah

vredno 2 do 3000 gld., zaradi preoblegla posla in oprave, kateri mu ne dopuščajo, nadzorovati jo. Znesek se lahko tudi v obrokih plačuje. Letno skupilo 4 do 600 gld. Natančneje izve se pri imenovanemu v Ljubljani, v Slonovih ulicah. (1136-2)

Zaloga

naravnega

laškega vina

belega in črnega, iz okraja Bar,

nahaja se (1139-1)

v novi hiši g. J. Buzzolini-ja na Martinovi cesti.

MAGGI JEVA zabela za juhe

priporoča se gospodinjstvom najbolje. Dobiva se pri Ivanu Luckmann-u. (1099)

Dijaški koledar

II. letnik

je ravnokar izšel

v prikladnejši, manjši obliki.

Cena 60 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotržcih.

Javna zahvala.

Meni je dné 17. septembra t. l. pogorelo hišno in gospodarsko poslopje v Podhruški št. 2.

Bil sem zavarovan pri „vzajemno zavarovalni družbi v Gradci“ in pri „Assicurazione Generali v Trstu“, in kljub vsem nepravilnostim, ki sem jih sam zakrivil, mi je vender

„Assicurazione Generali“

vso škodo poplačalo.

Zaradi tega se tej družbi prav iz srca zahvalim za vso povrneno mi škodo. Dolžnost me veže, da se tem potom še jedenkrat zahvalim in vsem priporočam, da se pri tej res poštenu družbi zavarujejo.

V Podhruški pri Kamniku, 11. oktobra 1892.

(1140)

Janez Žebalec, po domače Oražem.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Arabska guma, skledice za gumi, tablete za gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala od kavčuka, gosja peresa, škripcna peresa, kreda bela in barvasta, držala za kredo, črtala, črtani listi, brisalne deščice, brisalni gumi, pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta, milimeterski papir, glasbene mape, natorni gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, beležnice, beležne tablice, slikarske ploščice, škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe barve, prozorno platno, prozorni papir, čopiči, portfeljni klinci, preparacijski zvezki, strgalni gumi. (1024) III. (5)

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se najbolje prespoštovanemu p. n. občinstvu za zaupanje, ki mi ga je izkazovalo v mojih prejšnjih prostorih (Schreiner-jeva pivarna) tekom mnogih let, prosim ob enem, da mi isto dobrohotnost ohrani tudi v mojih sedanjih prostorih

v restavraciji „Pri Lipi“

zagotavlja, da si bom prizadevala, velespoštovanemu občinstvu ustreči v vsakem oziru. Priporočujoč se za mnogobrojni obisk, beležim

z velespoštovanjem

Frančiška Tanko.

(1136)

Za gospodinjjo!

kup dobi, tudi dobro, nam je celo nana, da je ono, kar je najceneje, skoro brez izjeme tudi najdražje. Tako je tudi pri toaletnem milu. Zares dobro toaletno milo, posebno dobro rabljivo v gospodinjstvu je

Doering-ovo milo

s sovo.

To milo je brez vsake kisline in tako prijetno, da se more rabiti dan za dnem od sleharnega, naj bo star ali mlad. Odstranjuje vso nesnago s polti, jako je čistilna, ne peče, ne razteguje polti in deluje v vsakem slučaju oživljajoče na funkcije polti. Poleg tega je Doering-ovo milo ceneno, ker je je moči potrošiti do najmanjše mrvce in sicer je potrošek prav neznaten, dočim se od drugih mil, ki sodružujejo v sebi povse nepotrebnih tvarin, katerim je le namen, pomnožiti težo, skoro dvakrat toliko potrebuje. Po tem takem je Doering-ovo milo s sovo, dasi mu je kupna cena višja, še zmirom cenejša, nego druga mila, ki manj stanejo in se torej prav posebno priporočajo gospodinjstvom. Dobiva se povsod po 30 kr. komad. (1110)

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov

IVANA JAX-a v Ljubljani

dozdaj: Marije Terezije cesta št. 2 (1051-7)

nahaja se od 1. dne oktobra 1892 počenši v isti hiši, toda

na Dunajski cesti

(v prejšnji restavraciji „Hotel Evropa“)

nasproti deželni civilni bolnici.

Lepo in bogato s pristnim zlatom pozlačene

nagrobne križe

in (1135-2)

veliko zalogo različnih

železolitih in ploščevinastih

pečij

priporoča po nizkih cenah

Andrej Drušković

trgovec z železnino

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Uzorci križev pošiljajo se na zahtevanje.

Istnina in tisk „Narodne Tiskarne“.